

זמנים לשבת קודש

- 4.15 הדלקת הנרות
- 11.23 חצות היום והלילה
- 4.24 עלות השחר
- 5.51 נץ הזכר
- 8.36 סוף קרי"ש 7.53 - ב
- 9.32 סוף זמן תפילה
- 4.54 שקיעת החמה
- 6.07 מוצאי שבי"ק

י"ד ע"י
התאחדות אברכים
"ויואל משה"
ד' סאטמאר
 נתיסד ע"י כ"ק מרן רביה"ק יו"ע
 בנישואות כ"ק מרן רבנו של ט"א
 בעיה"ק ירושלים תובכ"א

מגיד תעלומה

השתלשלות קבלת התורה

אמר רבי יוחנן, והלא יפת הוא הגדול, למה שם נטל הכהונה, שם בשביל שהיה תמיד עוסק בתורה, ופירש מרכי העולם, ומאין היה לו תורה, אלא אדם הראשון ידע התורה, והניחה בקבלה לשת בנו ואח"כ באה לידי חנוך עד שבא לשים והיה מתעסק תמיד בה. (הרד"ק חידושי ט"ו ע"ב)

מועט המחזיק את המרובה

ולרובי המינין שיצטרך להביא בתוכה היתה קטנה עד מאד כי יצטרך להביא שם בהמות ועופות טמאים וטהורים, וחיות קטנות עם גדולות, שנים מכל, ויש חיות גדולות כפילים וראמים, ולפי הטובע חמישים תבות כיוצא בה היו קטנות מהכיל את המינין האלו כולם, אבל היה הענין נס גדול בלי ספק, ומחזיק מועט את המרובה.

יה שם ... ועד עולם

בתולדות שם לא נאמר מיתה כמו בדורות שקודם המבול, כי הנה שם בעצמו קבלה מקדמונים שאכל מעץ החיים וחי לעולם שנכנס חי לגן עדן, ותולדותיו ג"כ להיות שממנו יצא חוטר מגוע ישי היינו מלך המשיח שיבולע המוות לצנח בימיו ע"כ לא נאמר בהם המיתה.

יונה אינה אוכלת מחובר בשבת

מצאתי בסידור יעב"ץ (חלק ג', עליות הטבע) ששמע שיש רמז נפלא על שבת מלבד הסמבטיון, שהיונה אינה תולשת מן המחובר בשבת, וזה שאמר הפסוק ותבא אליו היונה לע"ת ע"ב ו' והנה עלה זית טרף בפיה, והיינו שבכל השבת לא היתה תולשת רק לעת ערב עלה זית טרף בפיה, וזהו רמז נפלא שכנסת ישראל ליונה נמשלת, וכנסת ישראל הוא בת זוגה של שבת, וכיון שיונה משמרת שבת אם כן ליונה נמשלה שיונה מצאה תחילה מנוח ביום השבת, וזהו שישד הפייטן בזמירות ליום השבת, יונה מצאה בו מנוח, עכ"ל. (דברי שאול)

וכתב על זה בספר משיב נפש (פ' תצוה), אמנם באמת בסידור יעב"ץ הנזכר לא כך איתא, רק שהיונה אינה אוכלת ממה שנתלש בשבת, וזה לשונו: ושמעתי אומרים שיש עוד אות ליום מימים, מן היונה שאינה אוכלת מן הנתלש מן המחובר בשבת, דכנסת ישראל ליונה נמשלה, ואם כן לפי זה הוא יותר פלא שאינה אוכלת ממה שנתלש בשבת, וא"כ אדרבה בזה מובן יותר מה שכתוב והנה עלה זית טרף בפיה, שהעלה היה טרף בפיה שלא היה רצונה לאכול דבר הנתלש בשבת.

מילי מעלייתא

נח הלך בדרכי ענוים

אלה תולדות נח איש צדיק תמים היה בדורותיו. יש מרבותינו דורשין אותו לגנאי, אלו היה בדורו של אברהם לא היה נחשב לכלום (רש"י ומדרש תנחומא). לולא דמסתפינא הייתי אומר, שכוונת יש דורשין אותו לגנאי, הוא שנח בעיני עצמו היה לגנאי, היינו שתמיד הלך במחשבה זו שלא יבוא לאחה פניו של גאווה שהוא יותר במעלה מדורו, לכן דן עצמו תמיד בשביל שהוא בדורו כזה יש לו קצת מעלה, אבל אם היה בדורו של צדיקים לא היה נחשב לכלום, וקאי תיבת לגנאי על עצמו, שהוא בעצמו היה דן, שאילו היה בדורו של צדיקים לא היה נחשב לכלום.

מנוח אחד נולד הנוח השני

אלה תולדות נח. נראה דהנה בית שמאי ובית הלל נחלקו (עירובין יג) אם נוח לו לאדם שלא נברא או נוח לו לאדם שנברא. ובאמת אלה ואלה דברי אלקים חיים, כי אדם המופשט במעשיו ומוצא אותם מעט ורעים, ובא לידי הכרה שנוח לו שלא נברא, ומשתדל לשפר את דרכו, אדם כזה באמת נוח לו יותר שנברא. אבל אדם המסתפק במעט מעשיו הטובים, ונדמה לו שיוצא בהם ידי חובתו ושנוח לו יותר שנברא, אדם כזה באמת נוח לו שלא נברא. נמצא שהתוצאה של הנח האחד הוא הנוח השני, אם האדם בעיני עצמו במדרגה של "נוח לו שנברא", נולד מזה הנוח השני, ה"נוח לו לאדם שלא נברא". ואם הוא בעיניו במדרגה של "נוח לו שלא נברא" נולד מזה ה"נוח לו שנברא". וזהו שרמז הפסוק, אלה תולדות נח נח, מנוח אחד נולד הנוח השני. תשואת חן

לתורה ולחופה ולמעשים טובים

אלה תולדות נח איש צדיק וגו'. פירש"י תולדותיהם של צדיקים מעשים טובים. בנוסח שאנו מכריזים בעת הברית שיוכה האב לגדלו לתורה לחופה ולמעשים טובים, הקשה זקינו מרן החתם סופר זי"ע דהיה צריך להקדים מעשים טובים לחופה, והשיב לו אבי הקדוש [מרן הכתב סופר] זצ"ל, על פי מאמר חז"ל (כתובות עב). ואינו הן מעשה דיו של אדם היו אומר בניו ובנותיו. וא"כ הכי נמי כאן דהברכה היא שיוכה לבנים צדיקים ולבנות טובות וכשירות, שהם הם הנקראים "מעשים טובים", וא"כ שפיר הוי כסדרן לתורה לחופה ולמעשים טובים, ומה שנקט בלשון רמז "מעשים טובים", הוא להורות דבנים כשרים תלויים בקדושתו ובמעשיו הטובים של האב.

הגאון ר' שלמה סופר זצ"ל. בהקדמה לכתב סופר עה"ת

סדר הלימוד לפי' לפ' - מסכת ביצה						
יום	א	ב	ג	ד	ה	ו
דף	ל"ה.	ל"ה.	ל"ו.	ל"ז.	ל"ז.	הזרה

מענינא דיומא

שבת זו הוא נגד יום כיפור

אדמו"ר א"ז בעל יסוד העבודה ז"ל אמר, כי שבת בראשית הוא נגד ראש השנה, נח נגד יוה"כ, נח נגד סוכות. בית אברום

בפרשת נח מרונז חודש מרחשון

בכל השנים קורין פרשת נח בהתחלת חודש מרחשון, יש לנו טעם דמילתא, כי בכל חודש תשרי אנו עוסקים בתפילות ובמצוות, ולה נקרא ירח האיתנים כידוע, ואחריו החודש מרחשון הנקרא ירח בול, המורה שאין בו כלום, וכאשר גם כל צמיחת הניטיות הגשמיים נושרים בחודש הזה, וכדוגמת ההנהגה בעולם כן גם בנפש, שבחודש הזה אין שום התעוררות חדשה על ידי מצוות המתחששות בזמן בפועל, רק הרחשה היא בלב, זה בא משרש הרשימא קדישא הנקבע בנפש ישראל, אשר השתרש הזה וחש בלבכם תדיר, וכדאיתא בזה"ק (בהקדמה פקודא שבישיבה) בספרא חנוך יתרחשון מוא וכו', ודא רשינו כו יעו"ש, וקא און שום מעשה בפועל, הנה השורש הזה קבוע בלב ישראל כידע בלי ימוט, להתעורר על ידו לעבודת ה', והחודש הזה הוא חודש השמיני רמז על דרגא תנענאה רזא דברית קדישא, יש לנו שיעל כן נקרא מרחשון, להורות על הרחשה בלבנות בני ישראל כ"ל, כי על פסוק ישרא המים ה"ל, מותרגם ירחשון מוא רחיש כו, והו רחש לבי דבר טוב, כי טוב הוא רזא דברית כידוע. והוא ענין הסדרא הזאת שהכל נתבטל, ורק נשאר הרחשה [שמשחש הרשימא קדישא], שבשבילה נתקיים כל השייך אליה, וזהו וישאר אן נח, ואשר אתו וד"ל. והו שמשחשן כי ההרים ימוש והגבעות תמוטוה וגו', וברית שלומי לא תמוט, יורה א שכלו כל הכוחות הנקראים הרים וגבעות, הנה שורש הקדושה הקבוע בכנס הנקרא ברית שלומי, זאת לא תמוט לעולם, וכנ"ל.

חודש מרחשון הוא העת לקבוע שיעורי תורה

כתב בספרי מוסר והנהגות להרבות בלימוד ביותר בחודש הזה כי הוא חודש בסנון האי' בשנה אחרי ירח האיתנים שהיה מרובה במצוות, ועכשיו בחודש הזה אין לנו שיעור רק התורה הזאת, והוא תחלת החורף, והלילות כבר ארוכים, והוא העת לקבוע ולהרבות בשיעורי תורה, ע"ד שאחז"ל (עירובין ס"ה) לא אברי לילא אלא לשינתא עכ"ל, ואין לנו שום מועד ושום יומא דפגרא בחודש הזה רק לימוד תורה, הוא יאיר לנו בחודש הזה, ע"כ י"ל רמז מרחשון" גי' תורה שצריך לכלול עצמו בהתורה בחודש הזה כמזו'.
 שער ישכר, נאמר חודש מרחשון את ד'

בעצם היום הזה בא נח וגוי אל התיבה. ואפשר דבאותן הו' ימים עדיין ה' מחשבתו של נח לצאת משם לגמרי, לפי שחשב שבודאי ישובו ויתבטל גזירת המבול, וידוע שבמקום שמחשבתו של אדם שם הוא שביתתו, כמ"ש הרמב"ן ז"ל בחידושו למס' ערובין, דאיך מועיל עירוב דהוא תקנתא דרבנן למיעקף איסור תחומין למ"ד תחומין דאורייתא, אלא לפי שבמקום שמחשבתו ודעתו של אדם שם הוא שביתתו, ואמרו חז"ל דדעתו של אדם על פתו וסעודתו ובשעת ביה"ש שם הוא שביתתו עיי"ש, מבואר דסברא זו דאורייתא הוא, ועדיף כוחו להתיר תחומין דאורייתא, ומעתה אף שכבר נכנס נח אל התיבה בתחלת הו' ימים כאשר נצטוה, וכדאיתא בפרד"א הנ"ל דבעשרה במרחשון נכנס לתיבה והמבול התחיל ב"ז, אבל לא ה' נחשב לכניסה, לפי שהיתה מחשבתו לצאת והו"ל כאלו יצא, ואחר הו' ימים שכבר ה' המים שוטף ולא חשב עוד לצאת ע"כ כתיב עוה"פ בעצם היום הזה בא נח וגוי אל התיבה, כי אז היתה ביאה גמורה ולא קודם לכן, ובוה יתבאר קצת דברי רש"י במ"ש אף נח מקטני אמנה ה' מאמין ואינו מאמין שיבוא המבול, ולא נכנס לתיבה עד שדחקוהו המים, שבאמת נכנס לתיבה

אלה תולדות נח נח איש צדיק תמים היה בדורותיו את האלקים התהלך נח, כתב בבעה"ט, סופי תיבות חכ"ם, וצ"ב. ונראה על פי דברי אאמו"ר זלה"ה בעצי חיים עמ"ס גיטין (בפתיחה אות ד) כתב לפרש אמרם ז"ל (סוטה מד.) דרוש וקבל שכן, עפ"י המבואר בספרים (אהל יעקב פ' וירא) דאע"ג ששכר מצוה בה"ע ליכא היינו דוקא על עצם המצוה אבל על ההכנה לפני זה מגיע שכן גם בעוה"ז, והנה לימוד התורה חוץ ממה שהוא בעצמה מצוה רבה הרי הוא גם הכנה דרבה לשאר מצוות כדאיתא בגמ' (קידושין מ:) שהתלמוד מביא לידי מעשה, וכן אמרו (אבות פ"ב מ"ה) לא עם הארץ חסיד ואין בור ירא חטא, וזה שאמרו דרוש וקבל שכן, שכיון שיש בלימוד התורה הכנה לשאר מצוות לכן תקבל שכן גם בעוה"ז, עכ"ד. נמצינו למדין מזה דאי אפשר לו לאדם לצאת ידי חובתו בעולמו בקיום המצות, בלי שיקדים אליה עסק התורה, וידע את ההלכות ודינים השייכים לקיום מצוה ומצוה. וז"ש נח איש צדיק תמים היה בדורותיו, ודרשו חז"ל צדיק במעשיו תמים בדרכיו, היינו שעבד השי"ת וקיים מצוותיו, ועל זה בא הרמז את האלקים התהלך נח סו"ת חכ"ם, היינו שהיה תלמיד חכם שעסק בתורה, וכמ"ש רשיו"ל מכל הבהמה הטהורה, העתידה להיות טהורה לישראל למדנו שלמד נח תורה, וע"כ שפיר היה יכול להיות צדיק תמים, דרך אם לומדים תורה יודעים האיך להתנהג

מלחמת קודש נגד הסט"א שלחם הרה"ק מבראדיטשוב ז"ע
להחזרת הס"ת שכתב עזרא הסופר

קיצור מפרקים הקודמים

ר' יוסל מגדולי החסידים של הרה"ק מבראדיטשוב, וגם סוחר מסחרי הצמר, נסע לרבו להסתופף בצל הקודש על חג הפסח, לרבו היה לנסוע מבראדיטשוב, תיכף אחרי החג להיריד הגדול ברוסיא, אבל הפעם כשיגיש להתברך מרוב לפני נסיעתו, ציווה לו רבו שאל יסע להיריד, אלא ישוב לביתו.

כלו מכוונס בתוך עצמו ישב ליד מטתה, כעת במרחק של זמן התחילו הדברים להיראות אחרת, הלואי שיכול היה לחזור כמה ימים קודם ולשנות את המצב ולשמוע לעצת אשתו, אבל כעת לקיים בקשתה, ולעזוב את העיר מיד וליך לגור בעיר שיש שם מושב יהודים. ירוחם החליט לממש מחשבתו ולהתחיל

למחן חינוך בנה, הדבר נגע לבה ואחרי זמן קצר גרם הדבר שנפלה למטתה שמשם לא יצאתה לעולם.

ליד מטתה עמד ירוחם, כשהעולם חשך בעדו, אשתו, רעייתו היקרה עזבה את העולם והלכה לעולמה שכולו טוב, והוא נשאר לבד בעולם, והעולה על כולנה כאב לו באשר הוא גרם לפטירת אשתו, הוא אשם בהאסון שפקדו, בשבילו נתקצרו ימיו של אשתו "למה היית כל כך אטום לבקשתה?" ספק את ידיו כשדמעות יורדים כחלי מים מעיניו, "רדפתי אחרי הכסף, בשביל תאוות בצע נסתם עיני, וכעת מה שיהיה הכסף ללא אשה?"

כולו מכוונס בתוך עצמו ישב ליד מטתה, כעת במרחק של זמן התחילו הדברים להיראות אחרת, הלואי שיכול היה לחזור כמה ימים קודם ולשנות את המצב ולשמוע לעצת אשתו, אבל כעת לקיים בקשתה, ולעזוב את העיר מיד וליך לגור בעיר שיש שם מושב יהודים. ירוחם החליט לממש מחשבתו ולהתחיל

"אבא מה קרה עם אמי ולמה אתה בוכה?" אבל כאשר חזר שלמה על שאלתו התחזק לילות הבכי של ירוחם ולא היה מסוגל לענות לבנו.

אך הזמן עשה את שלו, ירוחם ידע היטב שהוא חייב לעזוב את המקום כמה שיותר מוקדם, אי אפשר להשאיר נפטר ללא קבורה, סידר את כל סידוריו האחרונים שהיה אפשר לסדר, והכין את עצמו לעזוב את העיר לעולם, כעת היתה החלטתו ברורה, הוא עוזב את העיר לעולם, מהיום הוא ישתקע בעיר שיש שם יהודים, מנין, תלמוד תורה וישיבה וכו'.

בכדי שאנשים לא ימנעו אותו מלעשות את משימתו, או שאחרים יסרידו אותו במסחר, שמר את דבר הנסיעה בסוד, והחליט לעזוב את העיר באישון לילה, כך שלא יראה שהוא נוסע עם גולה עמוסה בחפצים, ובעת שפנה יום והשמש התחיל להשתקע, יצא לדרכו, כשבין כל חפציו מונחת גופתה של אשתו.

המשך יבוא אי"ה

שפר קדמך לתחויא

הרוכב בשמ עולות יתן עת העששמות עם כל מלא ברכות, פנים שמחה, לכבוד ידידי היקר המהולל בתשבחות, ומקבל את כל האדם בסבר פנים יפות, הה מוה"ר **שמואל זנוויל פויגל שליט"א**

לעת ת'ה ת' שמחת אירוסין בביתו
שהוא לשם ולתפארת כל בית ישראל

יתן ה' שמשתחה זו יתמשך עוד שמחות עם שפע ברכה והצלחה עמו'ש, בידע עם כל משפחתו כאוות נפשו הקרה וחושבוה.

נאום חביב המקשיב ומאזין לשיעוריו בחושן המשפט **ש. שניצלער**

כולל למעיונים ויואל משה ד'סאטמאר

בנשיאות ב"ק מרן ארמור'ר שליט"א

קול צהלה ורינה

אמיה עשמה, כתיבה תיכא, באותה אהבה, כרוב עת תורה, מברכא א ט ברבותינו לכבוד רב חבבא, פיר ידיו מלא חיים ברכ חילי' ונוכחי' לתמיד תלמידי חסידים ישרים, מאזי' עני תמידי לאסיקי שמעתיא אילאם אלהימא, סתנימא דלית ביה סימא, כש"ת

הרה"ר בני נחום משה היימליך שליט"א
ראש כוללנו

לרגל הכנס בנו י"ג לעול החרה והמצוות
יה"ר שבשכר מעשיו הנאמנים, וזכה לראות בניו בניו בניו, עוסקים בתורה ובמצוות, שמחה ונחת בלי בגול וקצבות, ובביתו יהא שורה, אך שמה אודה.

מקדירת ופרדת
מקרכת "דמותה לתמר"

ברכה עדי בלי ד'ז

רב ברכות, בזה נשלחת, אל כבוד האי גברא יקרא, העומד לימעיניו בתדירא, ידעו ובקי, משנתו קב ונקי, שוקד על דלמי התורה, דבוק ומקושר לתורת רבותיה"ק ברוח מסורה, מתמסר עבור גלויניו באמת ובתמים, לדלות שיטת רבותה"ק שבתמה בגודי ממונים, כש"ת.

הרה"ר יצחק דוד יאקאב שליט"א
לרגל הכנס בנו י"ג לעול החרה והמצוות

יה"ר שבשכר מעשיו הנאמנים, וזכה לראות בניו בניו בניו, עוסקים בתורה ובמצוות, שמחה ונחת בלי בגול וקצבות, ובביתו יהא שורה, אך שמה אודה.

מקדירת ופרדת
מקרכת "דמותה לתמר"

קהל יטב לב ד'סאטמאר

בנשיאות ב"ק מרן ארמור'ר שליט"א

פתיח"ס ר"ר שלום חבביא

כסא דנחמא
בענין רב מכועים אבא נפשו תחושין קדם אבא נבאר רבא, אאר פקדושים, מטיק אראלים ותשישים, טן הדסים ערנות הובשים, על ישראל הדרתו,

כ"ס ארמו"ר מטעמעשוואר שליט"א
ובל משפחתו הרוכמה ש'חון

על השבר הגדול אשר פקד אותם, בהלקח מאתם, וגתו - אמם האשה הצוקנית אשר כל ימיה מסרה נפשה למען חיוני הבטת, **הרבנית מטעמעשוואר שליט"א**
המסופרים אהבם ויאה מסופרים שא יטעם טעם יד ושם בנובלים עדי נטת כמחרה סיכניו לביאת אביהם פקדוני ומפסני בראשיתו אמן.

מזמור לדו"ד

מקרב לב פנימה קול' ארמה, לשיר מיטב הברסת בשבע שמחות אל אחי המהולל בתשבחות, מרבין תודה לעדירים, דבוק ביסת רבותינו עצי דומרים.

הרה"ר יצחק דוד יאקאב שליט"א
לרגל הכנס בנו לעול החרה והמצוות

והברכה אחת הוא לכבוד ראש בית אבא **הרה"ר נחמן יאקאב שליט"א ומנביתא מרת' שח"י**
יה"ר שתרוו רוב נחת דקדושה מכל ילד, אמן ואמן.
הכ"ד אחרי' - בנכנס המברך בשמחה רבה **יוסף ליבי יאקאב**

קול חתן וקול בלה

שפתי תפתח, בשיר ושבח, קדם האי גברא יקרא, אר' שחבורה, שמו מפורסם בשערים, במעשיו הקרים, למען הכלל והפרט לא ישבת יום וליל אי גיבור עושה חיל יפה פרי תאור, בפירנון ותלמידיו משובח ומפואר.

מוה"ר **שמואל זנוויל פויגל שליט"א**

לרגל יום שמחת לבו באירוסין בתו
אביע את ברתני, כי טובה כונתי, שימו בית אמני לתפארת, לעד ולתשורה, וישמע ביותן קול ששון וקול סמחה לאורך כל ימי חייו, ותמה לוות מכל ירח נחת דקדושה כאוות נפשו, אמן.

כתיבת וכוונת: ישנו בער ויי"ט

רב ברכות ושובע שמחות

בלב מלא שמחה, ברסותינו שלוחה ועריכה, קדם ידידי ורעיני, עושה חסד לאלפים ידיו רב לו בהקמת עולה של תורה בקרב קהילתנו הק', מלא מדוש בתורה חסידות ו'ן וחסד נטק על פניו, מהטוב הטוב הולך לפניו, כש"ת

מוה"ר **שמואל זנוויל פויגל שליט"א**

לרגל אירוסין בתו למז"ט
יה"ר שיזכו לבנות בית אמני בירושלם, ויחאדו על שולחנם בני חיי ומזוני רווחה, וזכה מנ"כ לוחות חב עטעג ונחת דקדושה מכל ירח מתוך נחת והודבה.

כתיבת וכוונת ידידי' לעולמים
יצחק דוד יאקאב - מנחם הלל פאלאשעק

תלמוד תורה יטב לב רב"מ סאטמאר

בנשיאות ב"ק מרן ארמור'ר שליט"א

פתיח"ס ר"ר שלום חבביא

מדרש תנחומא
דמוע ודמוע עינינו, על עצרה הגדול של ידידינו, מפאר מחנינו, האדם היקר באנשים, מלמד מונחה לעדיר צאן קדשים, כש"ת.

הרב **שמואל גדליה לייפער ה"ו**

המתאכר מה טעם פסורת אבא הגבוה"ה **הרבנית מטעמעשוואר שליט"א**
מן השמים תנחומו בכלפלים, בתוך אבלי ציון וירושלים, ולא ישמע עוד, כבית ישראל שבו ושה, עדי נזכה לביאת גואלינו, כב"א.
הכ"ד החותמים מותר עדי
הנהלה - המלמדים

ושלנו ימי אבלך

בצע ובכא, אביע את תנחומי בכתיב, לכבוד ידידי החשוב, על כל מכיניו אהוב וחביב, אהוב ומהולל בפי כל האנשים, מלמד מוסחה לעדו צאן קדשים, פסוסר פסדות ובפעולות תרומיות, נוח לשמים ולביות, שוקד על דלמי התורה, ומפלה ביראה סבורה, נעים הליכות ובר נתנות, סוס מהולל בשפתי נונות.

הרב **שמואל גדליה לייפער ה"ו**

היישב עמוק גבא ומחאב טוה על פסרת אמו ע"ה
המקום ינחם אותך בתוך שאר אנלי ציון וירושלים ולא תוסוף לואב עזר, עדי נזכה לתחיית מתי עסק ישראל ב'חמסיס גדלים אמן.
הכ"ד ידידי' הפשיתק בעצק הדול **יואל היילברן**

ברכות שמים מעל

הנג בברכת מול טוב קדם רעי' ידידי, הרה"ג מרביץ תורה ויראת שמים לתלמידים, לקרב את לבבם לאביש שבשמיים, כש"ת

מוה"ר **יצחק דוד יאקאב שליט"א**

מנחם רוחני וישיבה קטנה בני ברק

לרגל הכנס בנו לעול החרה והמצוות

יברך ה' בניו ובני בניו עוסקים בתורה ובמצוות, והצלחה וסייעתא דשמיא בעבודת הקודש, לאורך ימיים ושנות חיים עמו"ש, אמן.

כ"ד ידידי הנאמן
שמואל זנוויל פויגל

רני ושמחי ליעקב

נשייה ונמרטה, בואת השורה, קדם ידידנו הנגלה, פאר המעלה, אברך כמשמש וממדרשו, תורה ועבודה רכוש, לב טוב להטיב לזולתו, כשמו הטוב כן התלח.

הרה"ר **יעקב בן ציון ווייס ה"ו**

לרגל הולדת בנו למז"ט

ובכן נישא ברסותינו, בציורן תפילותינו, שיזכה לעדל לתורה לוחפה ולנועשים טובים, ולהיות מננו חב נחת דקדושה, עדי נזכה בקרב היםים לתשועת עולמים.

כ"ד חב"רן השמחם בשמחתן
חיים זאב פייערווענער, נבדיל חיים צבי פעל בענינים, צבי ארי ואזנובער, דוד בעלצל טוסיג

קול צהלה ורינה

בשיר וקול תודה בקרב לאוקינו, לרגל עת האיר העני בנובלים, ונביע מיטב כרבותי, קדם ראש שמחתנו, אבינו היקר החשוב, וזכה כל סביב יושב אהלה של תורה, חשיכה כאורה, עוסק בהיות דאבי ורבא, ח"ב טבא, שדע לשם ולתהלה, מתוך עני נהלה, מוטל בהפלת הכתמים מהולל בני נמונים.

הרה"ר **יקותיאל יצחק עהרנפאל שליט"א**
ומנב"ת אמני חמתתנו הגבוה"ה שחתי

לרגל שמחת הולדת בתם למזל טוב

יה"ר שיזכר לגולה לתורה לחופה ועששים טובים מתוך נחת והודבה, וישמע בנובל ט אך טוב וחסד כל חושים, עדי נזכה לביאת המשיח הולך תמים, אמן.

הכ"ד מיכא חתמים
מאיר ספר בני רמזים, שערון ירוכמא, סתה סתמיהו נעלכע, יואל יוסל אבי קארוויס, טעם וואל, רישון, יושע אריה יוקי, ש"ס וואל מאיר, עטר נטאל.

יסודי התורה

איסוף פירות שנתפזרו בשבת ויו"ט

דף ל"א. מנתי' מביאין עצים וכו' אפילו מן המפזר.

הקשו התוס' וז"ל: תימא הא הו' מעמר דהוא אב מלאכה וי"ל דלא שייך עימוד אלא במקום שגדלים שם, ע"כ.

כן נפסק בשו"ע (סי' ש"ט ט"ז) דאסור לקבץ כל דבר ממקום גידולו, וכתב המ"א דאם נתפזר במקום אחד מותר לקבץ למקום אחד. אגב בסמ"ח ס"ה כתב השו"ע דאם נתפזרו לו פירות חצרו או בבית אחד הנה ואחד הנה מלקט מעט מעט ואוכל, ולא יתן לא לתוך הסל ולא לתוך הקופה, ואם נפלו במקום אחד נותן אפילו לתוך הסל א"כ נפלו לתוך צורות ועפרויות שבחצר. שאז מלקט אחד אחד ואוכל ולא יתן לא לתוך הסל ולא לתוך הקופה.

ובא"ר דן זה מן שבשמחת תורה שנהוגן לפזר פירות [וה"ה בחתן] והבנים מלקטים ונותנים לסלים ולקופה, דכיון דמשימם שמחה לא הקפידו.

והאחרונים דנו לענין אם נתפזרו שאר דברים שאינם פירות שלא במקום גידולם דלכאורה משמע משי"ע הנ"ל דרך בפירות יש איסור, אבל בשאר הפצים שנתפזרו לא אסור ללקטם אפילו לתוך הסל.

היונה ששלח נח הביאה אורה

דף ל"ב. בגמ' ואמר רב נתן בר אבא אמר רב כל המצפה על שולחן אחרים עולם חשך בעדו.

כתב מן רביה"ק ז"ע בדברי יואל (פר' תצוה) בהקדם מה שמובא במדרש ילקוט הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים, א"ל הקב"ה דוגמא שלך דומה ליונה וכו', כיצד כשהיה נח בתיבה מה כתוב ותבוא אלי היונה לעת ערב והנה עלה זית וגו' א"ל הקב"ה מה היונה הביאה אורה לעולם, אף אתם שנמשלתם ביונה הביאו שמן זית והדליקו לפני שנאמר ואתה תצוה ע"כ המדרש, וצ"ב דלא נתבאר איך הביאה אורה לעולם בעלה הזית אשר טרף בפיה, ומה עינו אל מצות המנוחה והשמך דעסקי ביה.

ואפ"ל בדרך רמז עפ"י מ שפרשתי בדברי הגמ' (בסוגיין) א"ר נתן בר אבא א"ר כל המצפה וכו' דהכוונה על מאור עיני השכל שנחשך מלראות האמת, מפני שנעשה משוחד לנטות אל דעת המחזיקים בו, כי השוחד יעור עיני פקחים, ועד"ז פירשנו במנתי' (סוף פאה) כל דין שלוקח שוחד ומטה את הדין אינו מת מן הזקנה עד שענינו כהות שנאמר כי השוחד יעור עיני פקחים, והקשו המפרשים דהרי חאין בחוש כמה מקבלי שוחד שלא נתעוררו בימי זקנתם, ויש שהוציאו דהכוונה על עין הנשמה בעוה"ב וכו', ולדרכינו הכוונה על עיני השכל שיהיו עיני כהות ולא יראה האמת, ואף בדין שלא יקבל שוחד לא ישג דרך האמת מפני שיחשיך מאור שכלו.

ובזה יל"פ דברי המדרש הנ"ל, שהיונה הביאה אורה לעולם, עפ"י"ש רז"ל והנה עלה זית טרף בפיה, אמרה יונה מוטב שיהי מזונותי מרורין כזית בידי הקב"ה, ולא מותקין כדבש בידי בשר ודם, ומי ששם מאמר זה לנגד עיניו תמיד, ובטוח רק על מתנתו ית', יראה אור לעולמים, וז"ש שהיונה הביאה אורה לעולם, בעלה הזית שטרף בפיה, למדה דעת לבני אדם איך שיזם לאורה ולא יחשיך מאור עיניהם.

מנהג ישראל תורה

כסא דברכתא (לז) כוס של ברכה בבית מילה

להשקות מן הכוס לאם הילד

משקין אף לאמו, שעל ידי פרי בטנה בא הכוס, ומנהג אבותינו תורה, יאחו בו צדק דרכו. (סדר ראב"ן)

לפי שהמצוה באה על ידה

ולמה שותה האם, לפי שהמצוה באה על ידה וכו', לכך שותה אמו של תינוק וכו', לפיכך צריך שיטעם המברך תחלה ואחר כך אם הילד שכך עושים לחתן וכלה. (כללי המילה לרבינו יעקב גור)

שתתברך פרי בטנה

שולחן הכוס לאמו שתתברך פרי בטנה, ובסוף כל ברכה מנהג לתת בפני הילד מן היין, וכשאומר בדמייך ח"י. (ספר המנהג לרבינו אברהם ב"ר נתן הורו"ז ז"ע) אמר בירושלמי שהיו מתפללין על הכוס וכו', ומפני שהיו מתפללין על הכוס, נהגו להשקות הילד והאם מן הכוס. (אור רות)

כיון שנאמר עליו שירה

במעשה הגאונים מצאתי, אמר רבי צדוק גאון ז"ל, המברך ברכת אירוסין או נישואין או ברכת קידוש, ושותה מלא לוגמיו בכוס או ביד, ואחר כך נותן הכוס לחתן וכלה שותין, וכוס של מילה משגרו לאם הילד, כיון שנאמר עליו שירה. (כללי המילה לרבינו יעקב גור)

לפי שצריכה רפואה

משקין אף לאמו, לפי שעל ידה באה הברכה וכו', לפי שנאמרה שירה על היין וכו', דבר אחר לפיכך מטפספין בפני הילד, ומשקין אף לאמו, לפי שצריכין רפואה הקטן ואמו, ואומרים על הכוס ברכות וכו', והמנהג שמטפספין בפני הילד, ומשקין הכוס לאם הילד, עדין במקומו עומד. (כללי המילה לרבינו יעקב גור)

עניין שתיית יין בסעודת ברית

ועל זה רמזו חז"ל, למה קבצו רפואה בשמינית, מפני שנתנה מילה בשמיני, שצריכין רפואה, והיינו כי שורש המילה בשמיני יורה על תכלית הרפואה והתיקון של פגם הראשון, וכאמרו ז"ל על מחץ מסתו ירפא, מחץ מכתו של עולם ירפא. על זה מרמז בחינת המשתה גדול, שהוא תכלית הברור והתיקון, על ידי משתה היין המשומר בעבוב מששת ימי בראשית, שיהיה לעתיד לבא, ביום חבוש ה' את שבר עמו, ומחץ מסתו של עולם ירפא, וכמו כן לעת עתה בעולם הזה, בעת רצון שיש רשימה מבחינת התיקון, בענין מילה לשמונה, נרמז על זה בחינת משתה היין. (פרי צדק)

המנהג שהמוהל הוא המזמן בסעודת הברית

המנהג מקדם שברכת המזון בסעודת ברית היה שייך למוהל והוא לכבוד המוהל שעסק במצוה וכו', והסעודה באה מחמתו שאם אין מילה אין חיוב סעודה, ואפילו לא היה מנהג מקדם, ראוי לקבוע כן המנהג מעתה ועד עולם. (שו"ת תשרת שי)

הרחמן הוא יברך את אבי מורי

בגילה ורינה בשמחה רבה, ביראת הכבוד ורוב אהבה, נשגב בזה ברכת מזל טבא, קדם אבינו, מחמד לבינו, איש האשכולות, גדול בתורה ורוב המעלות.

מקום עלה של תורה, לתהילה לשם ולתפארה. טובי אהולנו, בעמודי לימין ביסוד יסוד קריתנו. זוכה ומוכה הרבים בנהול כוללנו המעשיר. (עדוקי הנגיד הממוחזר, עמד בראשה בבית חסדות. לכו ער ונפשו מסורה, לכל צרכי הקהילה בעו' ובגבורה. ברוך הוא מפני לעוין, כביר המשמש במיטב העיון.)

כש"ת אהובי

מוה"ר שמואל זאנוויל פאגעל שליט"א

ומנשים באהל תבורך לעד, אשת חיל עשרת בעלה, בעלת צדקה וחסד, אמינו החשובה הצננה"ח תחי

לרגל השמחה אשר במעוננו באירוסית בתם - אחותנו הכלה תחיי למז"ט

עביג חתן התורה תמים למעלות ומידות, מתנהג בחסידות, שוקד על דלתיו התורה, כחשיבה כאורה, חתן הכלה, אשרי שלו ככה.

היה דוד מאיר יאקאב ניז

הבן יקר לרוב האון המפורסם, וישב בשבת התכמוני בעמל התורה. ההג"ר אלי זאב יאקאב שליט"א - רב דרמת אליהו ראשון לצי"ק

והביכה אחרת היא למז"ט הדושיב נשים ואחוכים אצני מרות

היא ברא יקרא, איש תם וישב באהל של תורה. הוא ברא יקרא, מודק בבלה כבמורה.

ההג"ר דוד גדלי' פאגעל שליט"א ההג"ר משה מרדכי הערצוג שליט"א פגלו וחי' וזית בית יצק צבי וחיפסקא

ומנב"ז וקנתונו החשובות שתחי

מטוסק חלב מניחה, קול סברכים נויחה, יתן חי' והזיווג יעלה יפה יפה, בורא עולם בקנין ישלים זה הנבין, ויזכו לראות זרות ישרים ומברכים בדרך הסלולה לנו מאבותינו ורבבותינו, לתפארת ולתפארת בית אבותם, ויורו מהם רב תענוג ונחת קדושה, מיוחד נויחה, עדי נוכח לבנון ציון וירושלים, בבי"א.

כברכת: בינים - כבדיכסאלתון, מנחה צבי, יואל, פאגעל

מוסדות ישנ ל"ב דרב"י מסאטמאר

בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

שיר וקול תורה

מתוך שפתה וזקרה נברך לאלקינו, לרגל השמחה בבית דידינו. בבוד הא נברא יקרא תודע כשערים, כשעירו הקרים, סני תוקי הרם, ורתון כסברות ישרים, שרש בלב תלמידיו אבת תורה וראת שמים, ירא ושלם איש המעט ורב פעלים, האדם הקר באנשים, ידו רב לו לבוא לערותו בעבודת הקדשים. בחרות קרן מסודותיו לו עשר דות, זבוק בתוה וחסדות, מוכה את הרבים שלא יעם לקבל שכה, לכל מבקש פתח שנה, תמים בדרכיו וחסד בעשיו, נעמן והאוב על כל מכריז.

הרה"ג ר' יצחק דוד יאקאב שליט"א

מראשי ועודד החינוך דמוסד דרבינו הק' מנה"ר ר' ש"ב קטנה ר' סאטמאר בני ברק

לרגל יום שמיחת לבו בהבטת בני צ"ל לפרל הודו והדמעות

הוא הנבר אשר דיו אטמה רוב פעולה בכל עת ועתה, לטען מוסדותיו כססיות כנת בדעת ובתפנה ובפרט שיש טעשה לטען חינוך התלמידים עדת סי טענה ובחוח התיבה ונפנפ ססיה, עשיר לטען בכל עת לטען ועוד.

וואת הברכה, שיוכה לרוב תלחה, ולהשקין בפעליו הטובים עוד רבות בשנים, דשנים ורגענים, ובכלל כל העוסקים בצרכי ציבור באמתת יוכה לכל הברכות אשר בתורה אמרה ושנתנה, שמחה תחת בטוב ובנעימים, עדי נושע בשתועת עולמים.

הכ"ד החותמים בכרחה ביהמה, אכדי ורתחה הנחלת המוסדות

קהל יטב לב דיסאטמאר

בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

פניה"ק ירושלים תוביבא

ברכת מזל טוב

באות כבוד ויקר ובתשי של שמחה, הננו משגרים בזה ברשתנו ואחולנו, אל מול וידינו א"ש פניה"ק.

שמואל זאנוויל פויגל שליט"א

מנהל כוללנו

האב"ד הרה"ג ר' דוד גדלי' פויגל שליט"א

לרגל אירוסית בתו - נכדתו

הרה"ג ר' יצחק דוד יאקאב שליט"א

מראשי ועודד החינוך דמוסדותינו - מנה"ר דיש"ק ב"ב

האב"ד הרה"ג ר' נחמן יאקאב שליט"א

והוד"ד הרה"ג ר' יודא עקשטיין שליט"א

לרגל הבטת בנו לעהותחומי

הרה"ג ר' נחום משה היימליך שליט"א

ראש כוללנו

לרגל הבטת בנו לעהותחומי

הרה"ג ר' יקותיאל יצחק עהרנטאל שליט"א

לרגל הולדת בתו

הרה"ג הלל שבתי פוקס הי"ד

האב"ד הרה"ג ר' היים יחזקאל פוקס שליט"א

לרגל הולדת בנו - נכדו

ה"שולם זכר' בבית מדרשונין יבוק משה'